

دل چسب تر بود؟

حمید گلی: فکر می‌کنم کلمه تفاوت، مناسب باشد، ترجیح پیدا نمی‌کردند. به خاطر این که هرکدامشان یک رنگی به کار می‌دادند. هر کدام کلاس و سبک کار خودشان را داشتند و یک تفاوتی را ایجاد می‌کردند. مثلا زمانی که قرار شد محمود شهریاری در برنامه همراهان باشد، عده‌ای پرسیدند: چرا شهریاری؟ من در جواب یادآوری کردم که نباید محمود شهریاری را با جشن رمضان به یاد بیاورید. باید به خیلی قبل‌تر رجوع کنید، به سال‌ها پیش، دورانی که او در شبکه یک مسابقه کودک اجرا می‌کرد. خاطر هست یک مسابقه ماست‌خوری با بچه‌ها بود که آن زمان بچه‌ها خیلی دوستش داشتند. همین‌طور مسعود روشن‌پژوه یا حسین رفیعی که در نیم‌رخ بود. ولی چون زمان همکاری با هر کدام از آن‌ها طولانی نمی‌شد، این تجربه منقض باقی می‌ماند. مثلا در مدت زمانی که مجید قناد به سفر حج رفت، «فیتیله» را با حسین رفیعی، مسعود روشن‌پژوه و نگار استخر اجرا بردیم. از این جهت فرصت زیادی برای تجربه همکاری نداشتیم. مدت همکاری‌مان با مهرداد نظام‌آبادی یک خرده بیشتر از بقیه شد. خب نظام‌آبادی آن زمان در شبکه فعالیت می‌کرد و کاراکتر خاصی داشت که آن تجربه هم سر جای خودش جذاب بود، یعنی بده بستانمان نزدیک‌تر شد، با دوستان دیگر فرصت همکاری‌مان کمتر بود. در کل همکاری با تمام مجری‌ها در «فیتیله» برایمان دل‌چسب بود و ترجیحی نداشتند ولی تفاوت‌هایشان زیاد بود. مثلا اجرا با یک خانم، هم برایمان سخت بود هم یک حسن‌هایی داشت. بر فرض مثال در قسمت نمایش‌های اکتیو و فیزیکی طبیعی است که کار با مجریان آقا راحت‌تر بود، از طرفی حضور خانم‌ها یک تلطیفی ایجاد می‌کرد که ما خیلی اصرار داشتیم برای یک دوره‌ای که با یک مجری خانم مثل نگار استخر یا شبیه به او اجرا داشته باشیم. حالا می‌توانستیم در نمایش‌ها یک دخل و تصرفی کنیم ولی اجازه ندادند.

زمان به آن ده دقیقه، یک ربع، ذره ذره پنج دقیقه، ده دقیقه، بیست دقیقه اضافه شد، تا این که کل برنامه شد «فیتیله جمعه تعطیل». یعنی آن برنامه قبلی که مجید قناد خودش مستقلا به عنوان مجری اجرا می‌کرد، یواش یواش حذف شد و شد برنامه‌ای به نام «فیتیله جمعه تعطیل» که تهیه‌کننده و مجری آن خود مجید قناد بود، بازیگرانش هم من، محمد مسلمی و حمید گلی بودیم و این شکل‌گیری خیلی نرم و بدون پیش‌بینی از قبل اتفاق افتاد. یعنی هیچ چیزی چیده نشده بود یا مثلا برنامه‌ای نبود که از قبل نوشته و آماده شده باشد. البته خودمان از خیلی قبل‌تر

هم نبود که آن «فیتیله» می‌شود این «فیتیله». ولی همان یک ربع برنامه، برای همه جذاب شد و آن اسم هم روی آن ماند. طبیعی بود که دیگر مخاطبان گروه را به آن نام می‌خواندند. چون می‌دیدند که هم وزن دارد، هم صحیح است و دیگر دنبال چیزی برای اسم آن نمی‌گشتند. به نظرم هم گذشته این اسم داشت به آن کمک می‌کرد و هم اتفاقی که روی آنتن رخ می‌داد، مهر تاییدش را می‌زد. و همان‌طور که گفتم قرار نبود این نام، اسم ما و گروهمان باشد ولی به این اسم خوانده شد و شناخته شد و در نهایت ماندگار شد. و بعد از آن چیزی حدود ۱۶ سال روی آنتن ماند.

از تشکیل گروه فیتیله‌ای‌ها و ویژگی هر کدام از کاراکترهایش صحبت کردید؛ اما این کاراکترهای سه‌گانه چطور به هم رسیدند و آقای قناد از کجا به آن‌ها پیوست؟ علی فروتن: قبل از مجموعه «فیتیله جمعه تعطیل»، حمید گلی، محمد مسلمی و ناصر آویژه یک برنامه مشترک با هم داشتند به نام «بچه‌ها جدول» که مجید قناد تهیه‌کننده آن برنامه بود. به همین دلیل یک آشنایی ضمنی با قناد داشتند. ولی من نه، شناختی از او نداشتم. حمید گلی: بعد از این که من و محمد مسلمی از خدمت سربازی برگشتیم، «بچه‌ها جدول» اولین برنامه تولید رسمی‌مان بود. علی فروتن به صورت مجزا در یک برنامه تک‌نفره برای شبکه دو بازی می‌کرد. یک برنامه مجری محور نمایشی به نام «خوشک» که مجید قناد تهیه‌کننده‌اش بود.

علی فروتن: ماجرای یک سفینه فضایی بود که روی زمین نشسته، همه چیز هم در استودیو اتفاق می‌افتاد و به اعتقاد من جزو بهترین کارهای دارای جلوه‌های ویژه شبکه دو بود. متاسفانه وقتی برنامه‌های گذشته را مرور می‌کنیم، هر چه جلوتر می‌آییم انگار داریم سرپایینی می‌رویم به جای این که بالا برویم و موفق باشیم.

در واقع آشنایی ما با مجید قناد به صورت جدا جدا بود. تا زمانی که جناب نعیمی‌ذاکر پیشنهاد آن برنامه کوتاهی را به ما داد که ماجرای انتخاب نامش را توضیح دادیم. یعنی همان برنامه «فیتیله».

اجرای برنامه «فیتیله»، بین برنامه مجید قناد بود. یعنی مجید قناد جمعه‌ها یک برنامه‌ای داشت که به ما گفتند شما در ده دقیقه، یک ربع از آن برنامه، اجرا کنید که یواش یواش به مرور

تصمیم گرفتیم برای همان مدت

اندک هم، یک اسمی انتخاب کنیم. برای پیدا

کردن این نام، دوران کودکی خودمان را مرور

می‌کردیم، با مرور گذشته احساس کردیم

چیزی که بیشتر از همه برایمان جذابیت دارد،

اصطلاحاتی است که آن دوران همیشه لق لقه

زبان ما و بقیه بچه‌ها بود. مثلا روزهای

پنج‌شنبه‌ها را خیلی دوست داشتیم و از

مدرسه که بیرون می‌آمدیم جمله «فیتیله فردا

تعطیل» را زیاد تکرار می‌کردیم یا جملات

دیگری مثل لوبیا فردا زود بیا، عدسی فردا

مرخصی! در نهایت به این نتیجه رسیدیم که

نام «فیتیله» هم بامزه است، هم یک

نوستالژی است. هیچ دیدگاهی هم نبود که

آن «فیتیله» می‌شود این «فیتیله»

یک طرحی در گروهمان داشتیم که محمد مسلمی آن را پیگیری می‌کرد، که در برنامه «فیتیله» آن قضیه برای خودمان شکوفا شد، یعنی خودش را نشان داد و معلوم شد که می‌شود با یک چنین کارهایی مخاطب را جذب کرد و موفق هم بود و خدا را شکر این اتفاق افتاد.

شما «فیتیله» را در زمان‌های متفاوت با مجری‌های متفاوتی مثل مجید قناد، محمود شهریاری، مهرداد نظام‌آبادی اجرا کردید. از تجربه همکاری‌تان در این برنامه با مجری‌های متفاوت بگوئید و این که همکاری با کدام مجری برایتان

